

Joi, 9 octombrie 2008

Guvernarea Arcticii

P6_TA(2008)0474

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la reglementarea regiunii arctice

(2010/C 9 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Anul Polar Internațional (martie 2007 — martie 2009),
 - având în vedere cea de-a opta Conferință a parlamentarilor din regiunea arctică, desfășurată la Fairbanks, Alaska, între 12-14 august 2008,
 - având în vedere comunicarea Comisiei privind politica referitoare la regiunea arctică, așteptată în toamna anului 2008,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la „Dimensiunea nordică” din 16 ianuarie 2003 ⁽¹⁾, 17 noiembrie 2003 ⁽²⁾, 16 noiembrie 2005 ⁽³⁾ și 16 noiembrie 2006 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere concluziile Raportului privind evaluarea impactului schimbărilor climatice din regiunea arctică din 2005,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Comisia a publicat o comunicare la 10 octombrie 2007 intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575) („Cartea albastră”);
- B. întrucât la 14 martie 2008, Înalțul Reprezentant și Comisia Europeană, au adresat Consiliului European, un document de politică intitulat „Schimbările climatice și securitatea internațională”;
- C. întrucât importanța geopolitică și strategică a regiunii arctice este în creștere, fapt simbolizat prin steagul rusesc care, în august 2007, a fost înfipt pe fundul Oceanului Arctic sub Polul Nord;
- D. având în vedere Convenția ONU privind dreptul mării (UNCLOS), care nu a fost încă ratificată de către Senatul SUA și care nu a fost elaborată având în vedere în mod specific circumstanțele actuale ale schimbărilor climatice și consecințele speciale ale topirii gheții din regiunea arctică;
- E. întrucât conferința recentă a parlamentarilor din regiunea arctică a întrunit reprezentanți aleși din Parlamentul European, Canada, Danemarca, Groenlanda, Islanda, Finlanda, Norvegia, Suedia, Rusia și SUA, pentru a discuta problemele legate de siguranța maritimă, serviciile de sănătate, protecția mediului și dezvoltarea durabilă;
- F. întrucât regiunea arctică în prezent nu este reglementată de nicio normă și niciun regulament multilateral elaborate în mod specific deoarece nu s-a presupus niciodată că aceasta va deveni o cale maritimă navigabilă sau o zonă de exploatare comercială;
- G. întrucât traficul maritim în apele regiunii arctice a crescut exponențial în ultimii ani datorită interesului crescut pentru forările în larg și trecerii tot mai frecvente a navelor de croazieră, precum și perspectivelor oferite de Pasajul de Nord-Vest;

⁽¹⁾ JO C 38 E, 12.2.2004, p. 283.

⁽²⁾ JO C 87 E, 7.4.2004, p. 411.

⁽³⁾ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 73.

⁽⁴⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 258.

Joi, 9 octombrie 2008

- H. întrucât regiunea arctică ar putea conține aproximativ 20 % din rezervele mondiale nedescoperite de petrol și gaze;
- I. întrucât Declarația de la Ilulissat a fost adoptată de „țările A5” (Danemarca, Canada, Norvegia, Rusia și SUA) în mai 2008;
- J. întrucât Comisia a participat pe deplin la conferința pe tema „Regiunea Arctică: preocuparea noastră comună”, organizată de către Consiliul nordic de miniștri la Ilulissat (Groenlanda) la 9 și 10 septembrie 2008, și întrucât Parlamentul ia act de concluziile formulate de președinte în privința acestei conferințe;
- K. întrucât conferința menționată anterior privind regiunea arctică s-a axat, de asemenea, pe schimbările climatice din regiune, efectele acestora asupra populațiilor indigene și posibile căi de adaptare la aceste efecte;
- L. întrucât rata încălzirii globale este mult mai ridicată în regiunea arctică decât în restul lumii, prezentând o creștere de 2° C în ultimii o sută de ani în comparație cu media de 0, 6° C în restul lumii;
- M. întrucât schimbările survenite în condițiile climatice din zona arctică au atins măsura în care, de exemplu, populația inuită nu mai poate practica vânatul în mod tradițional, deoarece gheața a devenit prea subțire pentru a le susține săniile, iar fauna sălbatică, cum ar fi urșii polari, morsele și vulpile, riscă să își piardă o parte considerabilă din habitat;
- N. întrucât trei dintre statele membre ale UE și încă două state printre vecinii săi cei mai apropiați, care participă la piața internă prin intermediul Acordului SEE, sunt state arctice, ceea ce înseamnă că UE și statele asociate acesteia reprezintă, din punct de vedere numeric, mai mult de jumătate dintre membrii Consiliului Arctic,
1. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la efectele produse de schimbările climatice asupra sustenabilității vieții populațiilor indigene din regiune, atât în ceea ce privește mediul în general (topirea calotei glaciare și a permafrostului, creșterea nivelului mării, inundațiile), cât și habitatul natural (retragerea calotei glaciare cauzează probleme pentru obiceiurile de hrănire ale ursului polar) și subliniază că orice decizie internațională legată de aceste aspecte trebuie să implice și să țină seama pe deplin de toate populațiile și națiunile din regiunea arctică;
 2. reamintește faptul că pe parcursul secolului al XX-lea, temperatura aerului în regiunea arctică a crescut cu aproximativ 5°C și că această creștere este de zece ori mai rapidă decât media temperaturii la suprafață observată la nivel global; subliniază faptul că se prevede că în următorii o sută de ani va avea loc o încălzire suplimentară de aproximativ 4-7°C în regiunea arctică; prin urmare, consideră că a trecut vremea diagnosticelor și că a venit vremea acțiunii;
 3. subliniază că speciile și societățile arctice au dezvoltat modalități de adaptare foarte specializate la condițiile vitrege de la poli și astfel acestea au devenit extrem de vulnerabile la schimbările dramatice ale acestor condiții; este foarte preocupat pentru soarta morșelor, a urșilor polari, a focilor și a altor mamifere marine care sunt dependente de gheața marină pentru a se odihni, pentru a se hrăni, pentru a vâna și pentru a se înmulți și care sunt amenințate în mod deosebit de schimbările climatice;
 4. salută declarația de încheiere adoptată în cadrul Conferinței parlamentarilor din regiunea arctică, care s-a desfășurat la Fairbanks la 14 august 2008;
 5. salută faptul că Nordul Îndepărtat este inclus în politica UE privind „Dimensiunea nordică”, însă consideră că gradul de conștientizare a importanței regiunii arctice într-un context global trebuie accentuat în continuare prin formularea unei politici UE autonome privind regiunea arctică;
 6. evidențiază semnificația regiunii arctice pentru clima globală în această privință și își exprimă speranța că sprijinul acordat în prezent activităților de cercetare în această regiune va continua și după Anul Polar Internațional;

Joi, 9 octombrie 2008

7. așteaptă cu mult interes comunicarea ce urmează a fi prezentată în curând de Comisie cu privire la politica pentru regiunea arctică și își exprimă speranța că aceasta va reprezenta baza unei politici UE semnificative privind regiunea arctică; invită Comisia să abordeze în cadrul comunicării sale cel puțin următoarele aspecte:
- a) starea actuală în privința schimbărilor climatice din regiune și adaptarea la acestea;
 - b) opțiuni de politică, care să respecte populațiile indigene și modul de viață al acestora;
 - c) necesitatea unei cooperări cu vecinii noștri din regiunea arctică cu privire la aspecte transfrontaliere, în special cu privire la siguranța maritimă; și
 - d) opțiuni pentru o viitoare structură transfrontalieră politică sau juridică, care ar putea asigura protecția mediului și dezvoltarea durabilă și organizată a regiunii sau ar putea media diferendele politice în ceea ce privește resursele și căile maritime navigabile din Nordul Îndepărtat;
8. invită Comisia Europeană să acorde un loc în agenda sa politicii energetice și de securitate din regiunea arctică, iar în comunicarea sa viitoare privind regiunea arctică să propună, în special, teme și proceduri de cooperare potrivite între UE și statele arctice în mod deosebit în domeniile schimbărilor climatice, dezvoltării durabile, siguranței aprovizionării cu energie și siguranței maritime;
9. atrage atenția asupra faptului că regiunea arctică merită o examinare specială, în virtutea impactului pe care îl exercită asupra climei mondiale și a mediului său natural unic, în cadrul elaborării de către UE a poziției sale pentru COP 15 din cadrul Conferinței ONU privind schimbările climatice care urmează să aibă loc la Copenhaga în 2009;
10. consideră că traficul maritim din regiune (atât cel legat de turism, cât și cel legat de forările din larg) nu beneficiază de niciun fel de norme internaționale minime privind siguranța, precum cele existente pentru alte ape internaționale, nici în ceea ce privește protecția vieții umane, nici referitoare la protecția mediului, și îndeamnă Comisia să asigure fără întârziere modificarea în mod corespunzător a reglementărilor Organizației Maritime Internaționale (OMI);
11. evidențiază aspectele externe ale politicii din domeniul energetic și rolul pe care îl joacă regiunea arctică în elaborarea politicii energetice pentru Europa (PEE), astfel cum a propus Consiliul European din martie 2007;
12. sprijină Consiliul Arctic în ceea ce privește menținerea regiunii arctice ca o regiune cu tensiuni reduse, deschisă cooperării internaționale în domeniul cercetării, astfel încât să se permită dezvoltarea completă, într-un cadru de mediu durabil, a potențialului acesteia ca viitoare regiune furnizoare de energie;
13. rămâne în special preocupat de cursa permanentă pentru resursele naturale din regiunea arctică, care ar putea duce la riscuri legate de securitatea UE și la instabilitate internațională generalizată;
14. îndeamnă Comisia să adopte un rol proactiv în regiunea arctică, asumându-și, cel puțin ca prim pas, un „statut de observator” în cadrul Consiliului Arctic și consideră că Comisia ar trebui să înființeze un birou specializat pe problemele Arcticii;
15. propune Comisiei să fie pregătită să dea curs deschiderii negocierilor internaționale menite să ducă la adoptarea unui tratat internațional pentru protejarea regiunii arctice, care să aibă ca sursă de inspirație Tratatul antarctic, astfel cum a fost completat de Protocolul de la Madrid din 1991., dar care să respecte diferențele fundamentale pe care le presupune faptul că regiunea arctică este populată, precum și drepturile și nevoile care decurg de aici, ale populațiilor și națiunilor din regiunea arctică; consideră, cu toate acestea, că un astfel de tratat ar putea, ca punct minim de plecare, să abordeze cel puțin regiunea nepopulată și nerevendicată din centrul Oceanului Arctic;
16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre, guvernelor Norvegiei, Islandei, Rusiei, Canadei și Statelor Unite, precum și părților care participă la cooperarea regională.